

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3912 - 3913/2533

นายศิระ สิ้นสวัสดิ์เจริญ

โจทก์

บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธนไทย จำกัด กับพวก

ล.

ป.อ. มาตรา 2

พ.ร.บ.หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 มาตรา 20, 42

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทุกคนร่วมกันซื้อหุ้นจำนวน 4,500 หุ้น ให้โจทก์ในราคาเพียงหุ้นละ 265 บาท แต่แจ้งให้โจทก์ทราบว่าจะซื้อในราคาหุ้นละ 423 บาท คิดเงินจากโจทก์เกินไปถึง 711,000 บาท กับดอกรับอีกส่วนหนึ่ง โดยจำเลยมีเจตนาทุจริต อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ.2517 มาตรา 21 และมีโทษตามมาตรา 42 แม้ต่อมาจะได้มีพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2527 ยกเลิกความในมาตรา 21 และ 42 เดิมก็ตาม แต่ในมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่แก้ไขใหม่นี้ก็ยังคงบัญญัติลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักทรัพย์และหรือการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ซึ่งแจ้งข้อความอันเป็นเท็จหรือบิดเบือนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับราคาซื้อหรือขายของหลักทรัพย์จดทะเบียนหรือหลักทรัพย์รับอนุญาตซึ่งฟ้องของโจทก์ดังกล่าวก็ได้บรรยายมาด้วยว่า จำเลยทุกคนร่วมกันแจ้งข้อความอันเป็นเท็จเกี่ยวกับราคาซื้อหลักทรัพย์จดทะเบียนหรือหลักทรัพย์รับอนุญาต อันเข้าองค์ประกอบความผิดตามมาตรา 42 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวแล้ว พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2527 จึงมิได้ยกเลิกความผิดตามที่โจทก์ฟ้อง

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์ได้สั่งให้จำเลยซื้อหุ้นให้แก่โจทก์จำนวน ๔,๕๐๐ หุ้น ต่อมาจำเลยแจ้งให้โจทก์ทราบว่าได้ซื้อหุ้นให้โจทก์ได้แล้วในราคาหุ้นละ ๔๒๒ บาท ความจริงจำเลยซื้อหุ้นมาในราคาเพียงหุ้นละ ๒๖๕ บาท จำเลยกับพวกมีเจตนาทุจริตในการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียนหรือหลักทรัพย์รับอนุญาต คิดเงินค่าหุ้นผิดจากความจริงที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๑๗ มาตรา ๒๑, ๔๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔๓

ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูลให้ประทับฟ้อง

จำเลยทุกคนให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๒๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับภายหลังจากการกระทำของจำเลยตามฟ้อง มิได้บัญญัติให้การกระทำของจำเลยเป็นความผิด จำเลยจึงพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง พิพากษายืน

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๑๗ มาตรา ๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๑๓ ยังคงบัญญัติลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักทรัพย์และหรือการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ซึ่งแจ้งข้อความอันเป็นเท็จหรือบิดเบือนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับราคาซื้อหรือขายของหลักทรัพย์จดทะเบียนหรือหลักทรัพย์รับอนุญาต ฟ้องโจทก์ทั้งสองสำนวนนี้ระบุด้วยว่าจำเลยทุกคนร่วมกันซื้อหุ้นของบริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด จำนวน ๔,๕๐๐ หุ้น ให้โจทก์ในราคาเพียงหุ้นละ ๒๖๕ บาท แต่แจ้งให้โจทก์ทราบว่าซื้อในราคาหุ้นละ ๔๒๓ บาท และคิดเงินจากโจทก์เกินไปถึง ๑๐๑,๐๐๐ บาท กับดอกเบี้ยอีกส่วนหนึ่ง โดยจำเลยมีเจตนาทุจริต เช่นนี้ ฟ้องโจทก์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าจำเลยทุกคนร่วมกันแจ้งข้อความอันเป็นเท็จเกี่ยวกับราคาซื้อหลักทรัพย์จดทะเบียนหรือหลักทรัพย์รับอนุญาต อันเข้าองค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวแล้ว ดังนั้น พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๒๗ จึงมิได้ยกเลิกความผิดตามที่โจทก์ฟ้องตั้งที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยมา การที่ศาลอุทธรณ์ด่วนพิพากษายกฟ้องโดยเห็นว่าจำเลยพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง นั้นจึงไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ศาลฎีกาจึงพิงขึ้น

พิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ทั้งสองสำนวน ให้ศาลอุทธรณ์พิพากษาใหม่ตามรูปคดี.

(เป็นทนาย สุจริตกุล-ศักดิ์ดา โมกขมรรคกุล-ปรีชา ธนานันท์)

ศาลอาญา - นายมงคล สระฐาน

ศาลอุทธรณ์ - นายเทพฤทธิ์ ศิลปานนท์

แหล่งที่มา

กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

แผนก

หมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้น

หมายเหตุ